

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาहेลลูลใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ภาคกลาง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาซึ่งเรียนวิชาเอกพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง ซึ่งศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2525 โดยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู 6 แห่ง รวม 137 คน และเป็นนักศึกษาวิทยาลัย-พลศึกษา 5 แห่ง รวม 138 คน รวมจำนวนประชากรของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 275 คน หรือร้อยละ 91.67 จากจำนวนกลุ่มประชากรทั้งสิ้น 300 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งกำหนดจำนวนตัวแปรย่อย 54 ตัวแปร และข้อมูลที่เกี่ยวของอื่น ๆ อีก 22 ข้อมูลและได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติทาง ๆ คือหาความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มโดยการทดสอบค่า "ที" แล้วนำมาเสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้เป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตร-วิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ภาคกลาง มีสถานภาพดังต่อไปนี้

- 1.1 นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายถึงร้อยละ 73.45 มีอายุอยู่ระหว่าง 19 ถึง 21 ปี
- 1.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 88.0 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ

จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลร้อยละ 88.84 ผลการเรียนจากสถาบันเดิมก่อนเข้ามาศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษานักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 70.05 มีผลการเรียนอยู่ในช่วง คะแนนสะสมเฉลี่ย 1.5-2.0 รองลงมาร้อยละ 20.08 อยู่ในช่วงคะแนนสะสมเฉลี่ย 2.1-2.6

1.3 ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา อยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลร้อยละ 39.27 อยู่ในเขตเทศบาลร้อยละ 33.09 และในเขตสุขาภิบาลร้อยละ 27.64 จังหวัดที่เกิดของนักศึกษาร้อยละ 57.45 เกิดในจังหวัดภาคกลาง รองลงมาร้อยละ 20.37 เกิดในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและนักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 66.91 มีภูมิลำเนาอยู่คนละจังหวัดกับจังหวัดที่ตั้งของวิทยาลัยที่ตนศึกษาอยู่

1.4 ระดับการศึกษาของบิดา มารดา และอาชีพของผู้ปกครอง บิดาและมารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 57.09 และร้อยละ 76.0 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และต่ำกว่าตามลำดับอาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 39.64 มีอาชีพทำการเกษตร ร้อยละ 24.36 มีอาชีพค้าขาย

ตอนที่ 2 เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา

2.1 เหตุจูงใจที่ทำให้นักศึกษา เลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง นักศึกษาได้รับแรงจูงใจส่วนใหญ่จากค่านิยมสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากและเป็นค่านิยมที่เป็นเหตุจูงใจมากกว่าค่านิยมอื่น ๆ รองลงมาคือค่านิยมมีเกียรติยศชื่อเสียง ค่านิยมรัก ความถนัดและความสนใจต่อสาขาวิชาชีพพลศึกษา ค่านิยมมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ค่านิยมคิดเห็นส่วนตัว ค่านิยมบุคคลที่เกี่ยวข้อง และกำหนดความจำเป็นบางประการตามลำดับ

2.2 การเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาระหว่างวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง พบว่าเหตุจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาทั้งสองสถาบันในทุกเหตุจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3 ตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุจูงใจให้เลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาที่อยู่ในระดับมากเรียงจากมากที่สุดตามลำดับดังนี้คือ เป็นอาชีพสุจริต มีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการออกกำลังกายและฝึกพลศึกษา และชอบเรียนวิชาพลศึกษาตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการศึกษาต่อในสาขาวิชาเอกพลศึกษาและ เหตุจูงใจอื่น ๆ

3.1 เหตุจูงใจอื่น ๆ นักศึกษาร้อยละ 84.76 เลือกเรียนเพราะจะได้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 15.24 เลือกเรียนเพราะสนุกสนาน การเปลี่ยนไปเรียนอาชีพอื่น นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 61.04 ไม่อยากเปลี่ยนไปเรียนอาชีพอื่น ส่วนนักศึกษาที่อยากเปลี่ยนไปเรียนอาชีพอื่นมีร้อยละ 71.53 อยากไปเรียนเพื่อเป็นทหารและตำรวจ การเลือกเรียนครูพลศึกษาหากไม่มีอุปสรรคใด ๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 80.50 จะยังคงเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา

3.2 ก้านการแนะแนวจากสถาบันการศึกษาเดิมก่อนเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา นักศึกษาส่วนมากร้อยละ 43.94 เห็นว่าครูแนะแนวมีความสำคัญมาก ร้อยละ 33.33 มีความจำเป็นระดับปานกลางและร้อยละ 22.73 เห็นว่าจำเป็นค่อนข้างน้อยหรือแนะนำอยู่ในระดับน้อย

3.3 ในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา นักศึกษาเห็นว่าข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขานี้ ร้อยละ 56.56 เห็นว่าเน้นวิชาพลศึกษาภาคทฤษฎีมาก ร้อยละ 22.73 เห็นว่าเน้นวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติมาก และร้อยละ 20.71 เห็นว่าเน้นวิชาสามัญมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 65.66 เห็นว่าในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนคือนในสาขาวิชาเอกพลศึกษาข้อสอบควร เน้นวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติมากที่สุด

3.4 ปัญหาในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ส่วนใหญ่นักศึกษาประสบกับปัญหาค่านสถานที่พักทดสอบความพร้อมของบุคคลที่ควบคุมการสอบ วัสดุ อุปกรณ์และค่าใช้จ่ายในการสอบ ความล่าช้า และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในการสอบคัดเลือก นักศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงสถานที่ทดสอบภาคปฏิบัติ และจัดวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อม

อภิปรายผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา

เพศของนักศึกษา การวิจัยพบว่าตัวอย่างประชากรเพศชายเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษามากกว่าเพศหญิง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าค่านิยมของสังคมไทย มีส่วนโน้มน้าวให้เพศหญิงนิยมเลือกอาชีพที่ไม่ต้องใช้แรงกายทำงานหนัก ความสนใจในการเลือกอาชีพของเพศหญิงและชายมีความสนใจแตกต่างกัน วิชาชีพพลศึกษาจึงเป็นอาชีพที่ทำให้เพศหญิงวิตกกังวลถึงคุณลักษณะของตนมากกว่าเพศชาย จากการศึกษาของ วันทนาศิริวัฒน์ เกี่ยวกับการเปรียบเทียบบุคลิกภาวะทางอาชีพ สังกัปปแห่งตนและค่านิยมในงานพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านางกาย รูปร่างลักษณะที่ปรากฏ ทักษะ และความมี

เส้นที่แตกต่างกัน เพศชายมีความยอมรับมากกว่าเพศหญิง นักเรียนหญิงมีแนวโน้มวิตกในเรื่องนี้มากกว่านักเรียนชาย¹ ซึ่งค่านิยมลักษณะนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความนิยมเรียนทางวิชาเอกพลศึกษาของเพศหญิงมีน้อยกว่าเพศชาย อีกทั้งสมรรถภาพทางกายร่างกายหญิงนั้นน้อยกว่าผู้ชาย จึงน่าจะเป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้เลือกเรียนวิชาเอกนี้น้อยกว่าชายได้เช่นเดียวกัน

อายุของนักศึกษา การวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อายุไล่เลี่ยกันเป็นส่วนมาก เป็นเพราะในภาคเรียนปกติ นักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีบ้างไม่มากที่มีอายุมากเพราะจะจบการศึกษาไปประกอบอาชีพแล้วจึงมาศึกษาต่อ

ภูมิลำเนาของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองคือ เขตเทศบาลและสุขาภิบาล รวมทั้งมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางนับเป็นความได้เปรียบของผู้ที่อยู่ในเขตเมืองจากรายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษากล่าวว่ ครอบคลุมไว้ในสังคมเมือง สนใจและเห็นความสำคัญของการศึกษามากกว่าสังคมชนบทและฐานะทางเศรษฐกิจอำนวยโอกาสให้ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับสูงได้มากกว่า² นักศึกษาส่วนใหญ่ของสาขาวิชาเอกพลศึกษาในสถานศึกษาภาคกลางจึงมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคกลางแต่ก็มีถึง 1 ใน 5 ที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งส่วนใหญ่อยู่คนละจังหวัดกับที่ตั้งของสถานศึกษา น่าจะเป็นเพราะสถาบันที่ผลิตนักศึกษาทางค่านนี้ ยังกระจายสถานที่เรียนไม่เพียงพอกับความต้องการเรียนของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ถึงจะเห็นจลสถิติของกรมพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2525 วิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีอัตราของผู้สมัครสอบเข้าศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาคือจะรับเข้าศึกษาสูงกว่าภาคอื่น ๆ หลายเท่า

¹ วันทนา ศิริวิรัตน์, "การศึกษาเปรียบเทียบ ทัศนคติทางอาชีพสังกัดปีแห่งตนและค่านิยมในงานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในและนอกโครงการทดลองฝึกอาชีพ กรมสามัญศึกษา" (ปริญา-นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523) หน้า 92.

² คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 54.

สถานศึกษาเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาล การศึกษาค้นพบผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนใหญ่มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ค่านึกกว่าโรงเรียนราษฎร์ เพราะได้เปรียบด้านการจัดสรรงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษา และครูที่มีคุณวุฒิดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจนส์ (Jencks) ที่พบว่า ผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี จะมีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อมากกว่าผู้ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่ด้อยกว่า¹ นอกจากนี้จำนวนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลมีจำนวนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ระดับเดียวกัน สภาพดังที่กล่าวมามีแนวโน้มให้อัตราการสอบเข้าเรียนในสาขาวิชาชีพที่ได้ในอัตราที่สูง

ผลการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลการเรียนก่อนเข้ามาศึกษาในสาขาวิชาเอกพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งคาดว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ความสนใจมาเรียนวิชาชีพนี้คือผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีการสอบแข่งขันได้ค่อนข้างยาก ซึ่งจากการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ พบว่า ผลการเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นตัวแปรสำคัญที่สุด ที่จะสามารถชี้ถึงผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ มากกว่าตัวแปรอื่น ๆ² และเช่นเดียวกันกับการวิจัยของ ทิพย์พรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา ที่พบว่า อาจิสระแนบสอบไล่มัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นเครื่องตัดสินใจในการคัดเลือกนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัยได้³ ซึ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่ จึงมีโอกาสมากกว่าในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งแสดงว่า

¹ Christopher Jencks, "Social Stratification and Higher Education", Financing Higher Education, the American College Testing Program, 1971 : 71

² วิเชียร เกตุสิงห์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 176.

³ ทิพย์พรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น ม.ศ. 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชา วิทยาการศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 112

วิชาชีพศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ยังไม่เป็นที่สนใจมากนักสำหรับนักเรียนที่มีโอกาส
ในอาาร เลือกรเรียนวิชาชีพใดมาก

ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา ผลการวิจัยพบว่า บิดาและมารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่
จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สักดิ์ ภาสสุนิรันทร¹ ซึ่งพบ
ว่าชาวชนบทส่วนใหญ่นิยมส่งบุตรหลาน เข้าเรียนเพียงการศึกษาภาคบังคับ ไม่นิยมให้ศึกษาต่อเพราะกลัว
ว่าจะไม่มีเงินส่งเสียให้เรียนเพียงพอ การศึกษาภาคบังคับจึงเป็นการศึกษาของสถานศึกษาของท้องถิ่น
ส่วนใหญ่ ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศจึงสำเร็จการศึกษาในระดับนี้ และผู้ที่มีการศึกษาดังกล่าว พอจะ
มีความรู้ที่จะชี้แนะทางการศึกษาแก่บุตรได้ รวมทั้งการกระจายของสถาบันผลิตครูพลศึกษาในท้องถิ่นมี
มากพอสมควร จึงทำให้บิดามารดาของนักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอจะสามารถส่งบุตรหลานเข้ารับ
การศึกษาในระดับนี้ได้และใช้เวลาการศึกษาไม่นานนัก

อาชีพผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตร ส่วนอาชีพรับราชการ
และค้าขาย เป็นอันดับรองลงมาตามลำดับ การที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรนั้น เพราะ
เขตภาคกลางมีประชากรส่วนใหญ่ที่สุดประกอบอาชีพการเกษตร บุกรของเกษตรกรจึงมีอยู่เป็นจำนวนมาก
และเมื่อได้ศึกษาจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ก็ยังไม่สามารถประกอบอาชีพได้ จึงมุ่งเข้าศึกษาใน
ระดับสูงขึ้นไป เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจที่พอมีพอกิน ระดับคะแนนที่จบการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
และมีสถาบันผลิตครูที่สามารถเรียนจบโดยใช้เวลาไม่มาก จึงทำให้นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำ
การเกษตร มุ่งเข้าศึกษาในระดับวิชาชีพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง² ที่พบว่า
อาชีพผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการเรียนต่อของนักเรียน โดยที่นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบ
อาชีพ ทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกรเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายและรับราชการ²
แต่การศึกษาต่อสายสามัญในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของภาคกลาง นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพ
ทำการเกษตรมีจำนวนมากเมื่อจบแล้วจึงเรียนสายอาชีพ เช่นเดียวกัน

¹ สักดิ์ ภาสสุนิรันทร, "สถานภาพทางสังคมของชาวเมืองอยุธยา", วารสารสังคมศาสตร์
รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1 (มกราคม 2513) : 181.

² สมพงษ์ มั่นระวัง "การศึกษาแนวโน้มนการเลือกรเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513) หน้า 161.

2. เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียน

กานสุภาพพลานามัย ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรกานสุภาพพลานามัยมีอิทธิพลระดั้มากในการจูงใจให้นักศึกษาเข้ามาเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา และมากกว่าเหตุจูงใจกานอื่น ๆ เหตุจูงใจดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เข้ามาเรียนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและมีความรักในการออกกำลังกายมาก กิจกรรมกานออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากตัวแปรย่อยในกานนี้ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษามากที่สุด ได้แก่ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการออกกำลังกายและฝึกพลศึกษา ชอบเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาเพราะทำให้ได้ออกกำลังกายเช่นกัน เหตุจูงใจหมวดนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับการเรียนการสอนในสาขาวิชาเอกพลศึกษาในกานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกปฏิบัติ เพราะทุกกิจกรรมทางสาขาวิชาพลศึกษา เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการออกกำลังกาย มีสมรรถภาพและสุขภาพสมบูรณ์ จะช่วยให้จิตใจดีและผ่องใส มีประสิทธิภาพในการทำงานที่กาน¹ การเรียนการสอนในสาขาวิชานี้ต้องอาศัยพื้นฐานทางกานร่างกาย เพื่อการฝึกปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีแรงจูงใจจากความรักและเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายมากที่สุด เนื่องจากแรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้และการกระทำ ผู้ที่เรียนกีฬาที่ไม่ได้รับแรงจูงใจจะกระทำออกไม่เต็มความสามารถ บุคคลจะแสดงออกไคอย่างเต็มที่ถ้าได้รับแรงจูงใจ แรงจูงใจมีผลต่อความสามารถของการกระทำและทำให้ขอบกานการเรียนรู้กว้างมากขึ้น² ความสำคัญของเหตุจูงใจหมวดสุขภาพพลานามัยจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนอันเกี่ยวกับสาขาวิชาเอกพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้บรรยากาศของการเรียนการสอนเป็นไปอย่างดี ซึ่งจะมีส่วนให้ไคครูพลศึกษาที่เห็นคุณค่าของวิชาชีพอย่างแท้จริง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุคใจ เหล่าสุนทร สันัน ประจงจิตรลลิตกา สุวรรณรัตน์ และ แนน้อย ทิศศิริานนท์ ซึ่งพบว่าการเลือกอาชีพของนักเรียนและนักศึกษา มีเหตุจูงใจที่เกิดจากการชอบในกิจกรรมของอาชีพและชอบในลักษณะงานอาชีพที่เลือกนั้น ซึ่งกิจกรรมและลักษณะงานของอาชีพพลศึกษาคือการออกกำลังกาย

¹วรสักดิ์ เพียรชอบ , "พลศึกษากับการพัฒนาคนจิตใจ", วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ, 1 (มกราคม 2521) : 33.

²ศิลป์ชัย สุวรรณธากา , "การเรียนรู้ทักษะ" วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ, 1 (มกราคม 2521) : 51-52.

ด้านความมีเกียรติยศ ชื่อเสียง ผลการวิจัยพบว่า ความมีเกียรติยศชื่อเสียงเป็นเหตุจูงใจให้เข้ามาเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาอยู่ในอันดับมากรองจากด้านสุขภาพพลานามัย ตัวแปรย่อยในค่านี้นี้ที่เป็นเหตุจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษามากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต ส่วนตัวแปรอื่นๆที่เป็นเหตุจูงใจรองลงมาคือ เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเหมาะกับผู้มีฝีมือและความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล เป็นอาชีพที่เขาสังคมต่างๆ ใฝ่ฝัน เป็นอาชีพที่อาจทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล และเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ ตามลำดับ ความมีเกียรติยศชื่อเสียงนี้เป็นเหตุจูงใจอันเกิดมาจากการต้องการของมนุษย์ในการอยู่ร่วมในสังคมให้บุคคลอื่นได้ยกย่องนับถือในตนเอง การยกย่องให้มีความพอใจและภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานที่มีอยู่แล้วในตัวมนุษย์หรือในสังคมทั่วไป ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงนี้มีอยู่ในมนุษย์ทุกระดับ เป็นความต้องการที่ไม่อาจกำหนดได้ว่าจะมีความต้องการสูงถึงระดับใดในแต่ละบุคคล ผู้ที่เข้ามาเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษานี้เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มองเห็นว่าอาชีพทางพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติยศชื่อเสียง เหตุจูงใจค่านี้นี้พบได้โดยทั่วไป เช่น จากการวิจัยของ ชวรัชย์ ชัยจิรฉายากุล, จิตรอารี เนตรหิน, วรณเพ็ญ ปุระคานนท์, และชุกีรัตน์ วัชรจรัสกุล ซึ่งต่างก็พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนเกิดจากเหตุจูงใจค่านี้นี้เป็นอันดับแรกสุด

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจต่อสาขาวิชาชีพพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจต่อสาขาวิชาชีพพลศึกษา เป็นเหตุจูงใจให้นักศึกษาเข้ามาเลือกเรียน รองลงมา จากด้านสุขภาพพลานามัยและด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุจูงใจให้เข้ามาเรียนมากเป็นเพราะชอบเรียนวิชาพลศึกษา รักและสนใจในวิชาพลศึกษามากที่สุด เหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง รวมทั้งบุคคลิกภาพและนิสัยเหมาะสมกับการเรียนสาขานี้ เหตุจูงใจในค่านี้นี้ความรัก ความถนัด และความสนใจ เป็นเหตุจูงใจที่จัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบด้านตัวบุคคลที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกอาชีพ เพราะเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ โดยแสดงถึงความโน้มเอียงที่บุคคลเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความถนัดของบุคคลจะบอกถึงระดับความสามารถของบุคคลว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในด้านการเรียนรู้หรือเกิดทักษะในสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้มากน้อยเพียงใด ความถนัดเป็นผลรวมของลักษณะต่าง ๆ อันเป็นรากฐานในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในอาชีพใดอาชีพหนึ่งซึ่งปกติแล้วจะแสดงให้เห็นทราบโดยการปฏิบัติจริง ๆ ซึ่งจะเป็นที่รวมของความสามารถด้านต่าง ๆ

การที่นักศึกษาเลือกเรียนเพราะเหตุจูงใจจากค่านิยมรัก ความถนัดและความสนใจนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เข้ามาศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษา น่าจะประสบความสำเร็จในการ เรียนและการสอนในระดัที่คี่เป็นที่ยอมรับกันว่าพลศึกษาเป็นสาขาวิชาที่ใช้ความสามารถที่แตกต่างไปจากการ เรียนสาขาวิชาอื่น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความถนัดทางด้านการใช้สมรรถภาพทางร่างกาย รวมทั้งต้องมีความรักและความสนใจที่จะฝึกฝนจึงจะประสบความสำเร็จในด้านการเรียน หากผู้เรียนมีความรัก ความสนใจและความถนัดในวิชาชีพมากเพียงใดก็ย่อมจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมาก จากการวิจัยของบุคคลต่าง ๆ เช่น วิเชียร เกตุสิงห์ สนั่น ประจงจิตร และ ชวิชัย ชัยจิรฉายากุล เป็นต้น ทางดีพบว่า ความถนัดและความสนใจเป็นสาเหตุจูงใจให้บุคคลเลือกศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ที่ตนต้องการ

ค่านิยมมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จากผลการวิจัยพบว่าความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก ที่ทำให้นักศึกษาเข้ามาศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษา ทั่วปรยอยู่ในค่านิยมที่มีอิทธิพลจูงใจให้เข้ามาเลือกเรียนได้แก่ เป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เป็นอาชีพที่สำคัญในอนาคต มีความมั่นคงและก้าวหน้าทางด้านการศึกษาและการทำงาน ความรู้ทางพลศึกษาช่วยให้ทำงานทำได้หลายทาง และมีทางหารรายได้พิเศษเป็นต้น เหตุจูงใจในค่านิยมนี้เป็นความมั่นใจที่นักศึกษาผู้ใดเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาได้มีความเข้าใจและมั่นใจต่ออาชีพของตน อันจะส่งผลให้มีความพยายามและตั้งใจในการเรียนมากขึ้น แม้ว่าค่านิยมของสังคมไทยมีค่านิยมว่าอาชีพที่ใช้แรงกายเป็นอาชีพที่ไม่น่าสนใจก็ตาม แต่นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษายังมีค่านิยมและทัศนคติต่อวิชาชีพของตนในทางที่ดี ซึ่งก็เป็นทัศนคติทางค่านิยมที่สำคัญที่สุด คือ มีความมั่นใจว่าอาชีพตนเองมีความมั่นคงในอนาคต¹ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เสริมให้มีความมั่นใจในการ เรียนเพื่อจบออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษาที่ดี

ค่านิยมคิดเห็นส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นส่วนตัวเป็นเหตุจูงใจหนึ่งที่เป็นเหตุให้นักศึกษาเข้ามาเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ทั่วปรยอยู่ในค่านิยม ที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาเข้ามาเลือกเรียนได้แก่ ชอบเป็นครูพลศึกษาเพราะเห็นว่าใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด มีความใฝ่ฝันที่จะเข้ามาศึกษาในสถานแห่งนี้ ต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะและเทคนิคขั้นสูง และชอบอาชีพที่ร่างกายทำงานหนักแต่มีผลงานน่าภูมิใจเป็นต้น ซึ่งความคิดเห็นส่วนตัวดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการมองวิชาชีพครูพลศึกษา

¹P.A. Perrone, "Values and Occupational Preference of Junior High Girls"; The Personal and Guidance Journal, (November 1965) : 254 - 257.

ในค่านที่แตก่างกัน เหตุจูงใจค่านความคิดเห็นส่วนทัวแสดงให้เห็นถึงการมองคุณสมบัตินองสิ่งทีเลือกไปใ
แนวทางหนึ่ง นักเรียนทีเขามาเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ แกละคนยอมเลือกอาชีพตามองคปรกอบทีแตก-
ต่างกัน ส่วนมากจะขึ้นอยู่กัความทองการของค่นเป็นใหญ่ และความทองการนั้คือ ค่านิยม ค่านิยมทางสังคม
เป็นแรงบันดาลใจทีทำให้เกิดการคักคินใจในสิ่งทีค่นเองจะกระทำ

ค่านบุคคลทีเกี่ยวข้อง จากผลการวิจัยพบว่าบุคคลต่าง ๆ ทีเกี่ยวข้องมื่ออิทธิพลในการชักจูงให้เขา
มาเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาในระดับนอย นักศึกษาส่วนใหญ่ทีเขามาเรียนคักคินใจเลือกเขามาศึกษา
กวยค่นเอง โดยไมค้ออาศัยค่านแนะนำหรือแนะแนวจากใครแสดงให้เห็นค้อสองแนวทางค้อคู้ทีนักศึกษาเกี่ยวข้อง
ของมื่อค้อให้ความสนใจในสาขาวิชาทีนี้มากนั้ และอีกทางหนึ่งค้อ นักศึกษามีความทองการและมันใจทีจะ
เขามาศึกษาสาขาวิชาเอกนี้ จึงทำให้เห็นสภาพความมันใจและแรงบันดาลใจในค่นเองทีค่อนข้างสูงของนักศึกษา

ค่านความจำเป็นบางประการ ผลการวิจัยพบว่าเหตุจูงใจค่านนี้ เป็นเหตุเขามาเลือกเรียนค้อ
ทองการเรียนจบเพื่อไปประกอบอาชีพให้เร็วทีสุด ซึ่งค้อสอดคล้องกับสภาพพื้นฐานของนักศึกษาซึ่งส่วนใหญ่
เป็นลูกเกษตรกรจึงสำนึกถึงความลำบากของครอบครัวในการสงเสียให้เรียน ทำให้มีความทองการทีจะเรียน
ให้จบโดยเร็วทีสุด การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ทีใช้ระยะเวลาการศึกษาในหลักสูตร
2 ปี จึงเป็นเป้าหมายทีทองการของนักศึกษา ส่วนทัวแปรอื่น ๆ ทางค่านนี้ เป็นเหตุจูงใจทีมีผลทองการเลือก
ในระดับนอย

ทัวแปรนอยทีเป็นเหตุจูงใจให้เขามาเลือกเรียน ผลการวิจัยพบว่า ทัวแปรทีนักศึกษาให้ความ
สำคัญมากที่สุดตามลำดับ ค้อ เป็นอาชีพสุจริต มีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการออกกำลังกายและฝึก
พลศึกษา และชอบเรียนวิชาพลศึกษาตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าอาชีพพลศึกษานั้น เป็นอาชีพทีนักศึกษาให้ความ
สำคัญในแง่ทีของเกียรติยศชื่อเสียงว่าสุจริต ในขณะที่เดียวกันนักศึกษากชอบกิจกรรมของวิชาพลศึกษาเป็น
อย่างมาก จึงทำให้เลือกเรียนเรียนค้อวิชาเอกนี้

จากการเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง ระหว่างวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ภาคกลาง พบว่า นักศึกษาทั้งสองสถาบัน
มีเหตุจูงใจให้เขามาศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ไมแตก่างกันอย่างมีนัยสำคัญทีระดับ .05 ในเหตุจูงใจทุก-
ทัวแปรนอยและทุกค่าน ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากพื้นฐานทัวไปของนักศึกษาทีคล้ายคลึงกัน รวมทั้งทัศนคติ
และค่านิยมของวิชาพลศึกษาของนักศึกษาต่างมีแนวทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

3. เกี่ยวกับเหตุจูงใจอื่น ๆ และความคิดเห็นของนักศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทีมีเหตุจูงใจมาจากสาเหตุอื่น ส่วนใหญ่ทองการเรียนเพื่อเป็น

พื้นฐานไปประกอบอาชีพอื่น ที่มีใช้เป็นครูพลศึกษา แต่เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา ไม่อยากเปลี่ยนไปเรียนอาชีพอื่นและหากไม่มีปัญหาอุปสรรคใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย สติปัญญา เศรษฐกิจ และอื่น ๆ นักศึกษาที่ยังคงเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความต้องการเรียนสาขานี้ แม้บางคนจะไม่ชอบวิชาชีพครูก็ตาม แต่ชอบเรียนด้วยความรู้สึกที่รัก และชอบวิชาเอกพลศึกษาอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. แนวนโยบายและหลักสูตรของวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ควรเน้นการปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีในการประกอบอาชีพครูพลศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรักและภูมิใจในวิชาชีพของตนเอง
2. วิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ควรศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา และควรหาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจของนักศึกษาให้มีการพัฒนามากขึ้นโดยเฉพาะในส่วนที่มีอยู่น้อย อันจะเป็นผลให้การเรียนในขณะศึกษาอยู่ในวิทยาลัยและการสอนเมื่อสำเร็จออกไปประกอบอาชีพ มีประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดีขึ้น
3. วิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษา ควรมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่แนวทางการเรียน การสอนและความก้าวหน้าที่จะได้รับจากวิชาชีพด้านพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการเลือกตามความสามารถและความต้องการของตนเองมากยิ่งขึ้น
4. โรงเรียนต่าง ๆ ควรมีครูแนะแนวหรือแนวทางการเลือกเรียนต่อ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทำให้นักเรียนได้เตรียมตัวเลือกวิชาชีพที่ตนเองเห็นว่าเหมาะสม
5. การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ขอสอบควรมีมาตรฐานที่จะคัดเลือกผู้ที่มีความต้องการมีความถนัด และสนใจในวิชาชีพนี้อย่างแท้จริง ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และในการสอบภาคปฏิบัติควรจัดความพร้อมทางสถานที่ บุคคลและวิธีการ เพื่อให้เป็นมาตรฐานการสอบที่ดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาเอกพลศึกษาในภาคอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผู้สนใจสอบคัดเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษาเป็นจำนวนมาก และมีอัตราความต้องการเรียนสาขาวิชาเอกนี้มากกว่าภาคอื่น ๆ